

CSORBA GYŐZŐ versei

Jób sorsát is

Inkább, hogy a sebeid kutya-módra,
azt mérlegeld, mit ér sebed,
s ne indulattal vagy csalódva
folyvást ellenséget keress,

hisz lelheted talán épp jótevődöt:
némely seb a szívig leér,
s kifolyhat rajta mind a méreg,
mely jobban átjár, mint a vér.

Jób sorsát is meg tudja szokni ember,
s a tele-fekély napokat,
hogy hallgat rezzenetlen türelemmel,
míg kezében cserépdarab;

mert fõnn, a felhõbodros égi tájon
egyszer bizton fölhangzik a
kérlelhetetlen égi szájon
a megbocsátás jószáva.

Anagógé

Még elégne el nem viselné
sodorja ámbár édes örvény
forróba forró légi vonzás
nemcsak ájul sebeket is kap
tág kerületű májlilákat
nyilókat a szervek tövéig
még elégne de így sem áll meg
paralizálva is törekszik
segít a hő sodortatásnak
mire odaér csupa seb lesz
oda csak csupa sebbel érhet
s ha csupa seb lesz át se látszó
akkor néz majd rá az a Nagy Szem
kristályos hegyi levegőn át
akkor lát rajta át a Nagy Szem
s egy-forróságú véle akkor
nem ég el ég örök örömben